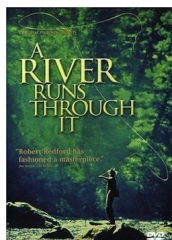

Parabola pescarului risipitor

Scris de Florin Rusu
Marți, 08 Mai 2012 09:12

Daca sunteti indragostiti de pescuit, de natura, de vechea ordine naturala a lucrurilor, daca va intereseaza parabola fiului risipitor sau daca vreti sa vizionati unul dintre putinele filme moderne care nu a picat in capcana comercialismului ieftin, [A River Runs Through It](#) este filmul pe care trebuie sa-l vedeti.

Filmului, produs in 1992, nu-i lipseste aproape nimic, paradoxal, nici macar vedetele: este regizat de Robert Redford si ii are printre protagonisti pe Brad Pitt. Brad Pitt, a carei performanta le umbreste pe cele din Seven sau Fight Club. Pelicula prezinta istoria unei familii de presbiterieni din Montana, stat ai carui locuitori aveau ca singure preocupari, asa cum spune si Brad Pitt, credinta, munca si pescuitul.

A descrie sau a comenta un astfel de film, in care atmosfera si imaginea sunt coplecitoare ar fi o adevarata blasfemie. Dincolo de personajul fiului risipitor, jucat de Pitt, impresioneaza cel al tatalui, pastor presbiterian. Figura acestuia mi-a adus in minte un fragment din Jurnalul Fericirii al lui Nicolae Steinhardt (multumiri lui Cristian Comanescu pentru mailul in care-mi atragea atentia asupra citatului). Desi n-avea cum sa fi vazut filmul (a decedat cu 3 ani inainte de aparitia sa), Steinhardt i-a facut acestuia, involuntar, cea mai buna cronica:

"O fi hula curata, dar am o teorie a mea, dupa care Hristos nu ne apare din Evangheliile numai ca bland, bun, drept, fara de pacat, indurator, puternic s.a.m.d.

Din relatarile Evangheliilor — fara exceptie — ne apare si inzestrat cu toate insusirile minunate ale unui gentleman si cavalier.

Mai intai ca sta la usa si bate; e discret. Apoi ca are incredere in oameni, nu-i banuitor. Si increderea e prima calitate a boierului si cavalerului, banuiala fiind, dimpotriva, trasatura fundamentala a smecherului. Gentlemanul e cel care — pana la dirimanta proba contrara — are incredere in oricine si nici nu se grabeste, avid, sa dea crezare defaimarilor strecurate pe

Parabola pescarului risipitor

Scris de Florin Rusu
Marți, 08 Mai 2012 09:12

seama unui prieten al sau. La smecheri și la jigodii reacția numărul unu e întotdeauna banuiala, iar neasemuita satisfacție — putinta de a ști că semenul lor e tot atât de întinat ca și ei.

E mereu — și cu osebire de grijuliu asupra acestui punct — atent și politicos; prietene îi spune lui Iuda. Niciodată o insultă ori o vorbă disprețuitoare față de pacatos. Nu se vede din nici un text vreun mo-ralism întepat, vreo pudoare de comandă. Și nici o condiție prealabilă pusă pacatosilor, nici o discriminare: Pe cel ce vine la mine nu-l voi scoate afara. Fiului risipitor îi iese în cale (și încă departe fiind...). Iar ori de câte ori da, da, din belșug, mai mult decât s-ar cuveni, boiereste. (Ce poate fi mai strain de contabilă meschinărie și fariseică dramuită socoteală, și mai bună dovadă de marinimie, decât aceste cuvinte de la Ioan 3, 34: „Căci Dumnezeu nu da duhul cu măsură”?) Gospodărească, nu, cuvântul e prea frumos, administrativă îngrijorare a lui Iuda pentru banii cheltuiți pe mir arată, pe de o parte, că vânzătorul era lipsit de simțul darniciei, iar pe de altă parte că Domnul de la sine trecea — boiereste — peste orice calcul și avaritie (fie ele sulemenite în opere de binefacere și patronaj) pentru a gusta bucuria de a risipi (care-i tot una cu a jertfi) în clipe de înaltare sufletească. Și acesta este un gest de nobil, nobilul fiind oricând în stare să-și sacrifice viața sau să-și spulbere averea. (Nobilul își va da uneori viața în duel pentru motive mundane ori își va pierde averea la cărți — dar purtările lui, ca tot ce-i pamantesc, nu-s decât stângace imitație a virtuților marinimoase; dragostea trupească nu-i oare și ea biată contrafacere a dragostei divine?)

Încredere în oameni, curaj, detașare, bunăvoință către cei napăstuiți de pe urma cărora nu te poți alege cu nici un folos (bolnavi, straini, întemnițați), un simț sigur al marelui, predispoziția pentru iertare, disprețul față de prudenți și agonisitori: toate sunt trasaturi ale gentlemanului și cavalerului.”

Concluzia i-o las lui [Murray Rothbard](#) , care a catalogat pelicula drept “încântătoare”:

“What can I say? If this New York peckerwood can be enraptured by a movie about Montana fly-fishing, how much more in love with A River Runs Through It will be those readers who have actual experience of these rural delights! For urban and rural viewers alike, not the least of the charms of this movie is that it shows us life as it used to be lived, life in the Old Republic, of the America that we have lost, or rather that has been seized from us.”{jcomments on}